ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Για μια τέχνη αντίστασης στο πλευρό των εργαζομένων" στο ΕΜΠΡΟΣ

Η χτεσινή μέρα του 3ου αντιφασιστικού φεστιβάλ παραστατικών τεχνών στοΕΜΠΡΟΣ, ήταν η ημέρα που είχε αναλάβει η ΤΕΚ, με τον γενικό τίτλο **"which side are you on/για μια τέχνη αντίστασης στο πλευρό των εργαζομένων"**. Στο πλαίσιο αυτό, πραγματοποιήθηκαν συζήτηση, θεατρικές παραστάσεις και συναυλία πολιτικού τραγουδιού. Λόγω του ότι η συζήτηση η οποία και αποτέλεσε την έναρξη της ημερήσιας δια-θεματικής εκδήλωσης είχε μπει στις 4 μμ., φοβηθήκαμε πως θα αδικούνταν ακριβώς λόγω της ώρας...

Διαψευστήκαμε καθώς είδαμε το θέατρο σιγά-σιγά να γεμίζει -συμμετείχαν γύρω στα 70-80 άτομα- από κόσμο που ήρθε να ακούσει και αρκετοί να τοποθετηθούν γύρω από το θέμα **"Σύγχρονη πολιτική τέχνη: πως να γίνουμε κοινωνικά παρεμβατικοί και πολιτικά επικίνδυνοι"**. Αρχικοί εισηγητές οι **Μιχάλης Παπαμακάριος** (το Περιοδικό), **Βασίλης Κουκαλάνι** ηθοποιός και **Παύλος Αναστούλης** (μέλος της ΤΕΚ). Τέθηκαν ερωτήματα και αναπτύχθηκε συζήτηση με έντονη συμμετοχή του κόσμου, γύρω από τα ζητήματα του τι είναι πολιτική τέχνη, πως μπορεί να αναπτυχθεί και να αποκτήσει μια οργανική σχέση με το κίνημα, πως αναπτύσσει σήμερα ο καλλιτέχνης συνείδηση η οποία να σχετίζεται με την κοινωνική/ταξική του θέση. Η συζήτηση τελικά κράτησε λίγο περισσότερο από δύο ώρες και έπρεπε να τελειώσει για να μπορέσουμε να παραμείνουμε εντός του προγράμματος! (Μπορείτε να ακούσετε την συζήτηση πατώντας εδώ).

Ακολούθησε η παράσταση **“ΣΤΕΝ” με τους Κώστα Πλεμμένο και Γιώργο Κατσή.** Το περιεχόμενο της παράστασης είναι βασισμένο στο βιβλίο του Θανάση Βαλτινού “Η κάθοδος των εννιά” και αναφέρεται στην ιστορία μιας ομάδας ανταρτών του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ) η οποία προσπαθεί να ξεφύγει από την περικύκλωση που επιχειρούν οι δυνάμεις του κυβερνητικού στρατού. Βρισκόμαστε πια στο τέλος του εμφυλίου τον οποίο μας επέβαλαν οι έλληνες αστοί μαζί με τους Άγγλους και μια σειρά αντάρτικες ομάδες του ΔΣΕ αποκομμένες από το κύριο σώμα των δυνάμεων του Δημοκρατικού Στρατού προσπαθούν να επιβιώσουν. Δυνατή παράσταση από τα παιδιά και μεγάλη η παρουσία του κόσμου η οποία και γέμισε το θέατρο!

Έπειτα, ανέβηκε στη σκηνή **η ακτιβιστική ομάδα “Θέατρο του Καταπιεσμένου-ΘτΚ”**, η οποία αυτή την περίοδο ανεβάζει την συμμετοχική παράσταση **“Πλην Όμως…”.** Η αφήγηση της παράστασης είναι βασισμένη πάνω στα χιλιάδες περιστατικά εργοδοτικής βίας και τρομοκρατίας η οποία ασκείται καθημερινά στους χώρους δουλειάς, σε βάρος των εργαζομένων, αντρών και γυναικών. Η διεύθυνση μιας επιχείρησης, μαθαίνει πως μια υπάλληλος μόλις παντρεύτηκε και την καλεί για να την ενημερώσει πως “…αν συμβεί το ατύχημα του να μείνει έγκυος η εργαζόμενη, αυτό θα αποτελέσει πλήγμα για την εταιρεία. Συνεπώς, καλείτε η εργαζόμενη να υπογράψει ένα κείμενο παραίτησης με ανοιχτή ημερομηνία”.

Η εργαζόμενη αντιδρά και εδώ τελειώνει το κύριο σώμα της παράστασης για να “εισβάλλει” στη σκηνή η γνώμη και η συμμετοχή των θεατών: Πως θέλετε να συνεχιστεί η παράσταση; Πως πρέπει να αντιδράσουν οι εμπλεκόμενοι χαρακτήρες; Η εργαζόμενη που απειλείται από την συμπεριφορά της εταιρείας πως πρέπει να αντιδράσει; Με ατομική προσπάθεια; Προσπαθώντας να πείσει/αντιμετωπίσει μόνη της την εργοδοσία; Ή συλλογικά και με το σωματείο στο πλευρό της; Ερωτήματα της καθημερινότητας που τέθηκαν “αμείλικτα” και στην παράσταση. Και εδώ ήταν πολύ μεγάλη η παρουσία/συμμετοχή του κόσμου με γεμάτο

το θέατρο!

Τέλος και ενώ η ώρα ήδη είχε φτάσει πια κοντά 11 μμ., ξεκίνησε η συναυλία πολιτικού τραγουδιού με απαγγελία από την **Αγγελική Τόμπρου** και χαιρετισμό από την **Μαρίνα Σιφναίου** (απολυμένη της **Migato**, μέλος του **Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών-ΣΜΤ**) η οποία μετέφερε σε ένα κατάμεστο θέατρο την εμπειρία από τον μεγάλο και νικηφόρο αγώνα για την επαναπρόσληψή της.

Ακολούθησαν οι **jazzMatazz**, (πολύ δυνατή η ερμηνεία του which side are you on). Μετά ήρθε η σειρά των **“Φράξια”** (πολύ δυνατό κομμάτι ο “Εργάτης”) και των **Magic de Spell** και **Γ. Παλαμίδας** οι οποίοι και ξεσήκωσαν τον κόσμο με την ενέργεια που έβγαλαν πάνω στη σκηνή με το παίξιμο και το περιεχόμενο των τραγουδιών τους, όπως για παράδειγμα το “Κατηγορώ την ατομική ιδιοκτησία”, και το “Εμένα οι φίλοι μου”. Την συναυλία πολιτικού τραγουδιού έκλεισε ο **Mc Yinka** που με την σκηνική παρουσία και την ερμηνεία των πολύ δυνατών πολιτικών τραγουδιών του -ειδικά με το τραγούδι για τον Παύλο Φύσσα/Killah P-, ξεσήκωσε και αυτός ένα κατάμεστο πια θέατρο! (δείτε Φώτο της συναυλίας εδώ).

Ευχαριστούμε όλους και όλες που συμμετείχαν και βοήθησαν να πραγματοποιηθεί η δια-θεματική εκδήλωση! **Ευχαριστούμε την αντιφασιστική συνέλευση του φεστιβάλ και τη συνέλευση του αυτοδιαχειριζόμενου θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ!**

Τέχνη εν κινήσει